

Bezinning 176: Laat hen allen één zijn

Johannes 17,20-26 = 7° paaszondag C-jaar

Het Woord

‘Ik bid niet alleen voor hen, maar voor allen die door hun verkondiging in Mij geloven. Laat hen allen één zijn, Vader. Zoals U in Mij bent en Ik in U, laat hen zo ook in Ons zijn, opdat de wereld gelooft dat U Mij hebt gezonden. Ik heb hen laten delen in de grootheid die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn zoals Wij: Ik in hen en U in Mij. Dan zullen zij volkomen één zijn en zal de wereld begrijpen dat U Mij hebt gezonden en dat U hen liefhad zoals U Mij liefhad.

Vader, U hebt hen aan Mij geschonken, laat hen dan zijn waar Ik ben. Dan zullen zij de grootheid zien die U Mij gegeven hebt omdat U Mij al liefhad voordat de wereld gegrondvest werd. Rechtvaardige Vader, de wereld kent U niet, maar Ik ken U, en zij weten dat U Mij hebt gezonden. Ik heb hun uw naam bekendgemaakt en dat zal Ik blijven doen, zodat de liefde warmee U Mij liefhad in hen zal zijn en Ik in hen.’

Een woord bij het Woord

In het eerste deel bidt Jezus om eenheid voor allen die door de verkondiging in Hem geloven. De uitdrukking ‘één zijn’ valt driemaal. De eenheid onder de christenen is dus uitermate belangrijk. En Jezus legt drie uitermate belangrijke accenten betreffende die eenheid.

Die eenheid ontstaat niet uit menselijke inspanningen, maar uit de eenheid van de Vader en de Zoon. Door het delen in de grootheid van Christus worden we één.

Ten tweede gaat het over de kwaliteit van die eenheid. We moeten één zijn zoals de Vader en de Zoon één zijn. Dat kunnen we maar als we die eenheid overwegen en aanschouwen en in onze ziel laten binnen komen.

Ten derde geeft Jezus ons het doel van onze eenheid: opdat de wereld gelooft en begrijpt dat de Vader de Zoon heeft gezonden. Dat doel wordt nogmaals uitgebreid: opdat de wereld begrijpt dat de Vader de christelijke gelovigen liefheeft zoals Hij de Zoon liefheeft. Met andere woorden: onze eenheid is een getuigenis voor de wereld over de Vader en de Zoon.

In het tweede gedeelte, qua thematiek zeer nauw aansluitend bij het eerste deel, bidt Jezus voor de gemeenschap onder de christenen. Ze is gericht op het eschaton: de gemeenschap onder de christenen is een vooraf beleving van de gemeenschap die er op het einde van de tijden zal zijn. Dit is enerzijds een belofte: eenmaal zál de eenheid onder de christenen een feit zijn. Daar staat God garant voor. Niets of niemand kan dat verhinderen. Want dan zal de liefde tussen de Vader en de

Zoon, en dus hun eenheid, in ons allen zijn. Anderzijds is het ook een opdracht: hoe meer die eenheid werkelijkheid wordt, hoe meer het eschaton realiteit is.

Het Woord in mijn leven

Ken ik de eenheid tussen de Vader en de Zoon? Beschouw ik die eenheid? Bid ik om de eenheid onder de christenen en bouw ik eraan mee? Zie ik mijn eenheid met een medechristen (mijn partner, medezuster, medebroeder, parochiaan...) of medechristenen als een middel om aan de wereld duidelijk te maken dat de Vader de Zoon gezonden heeft?

Gebed

Heer Jezus Christus,
uw eenheid met de Vader
was en is perfect.
Ze was er *vóór* de tijd,
ze is er *in* de tijd,
ze blijft *na* de tijd.
Wij mogen delen
in uw eenheid met de Vader.
Kom in alle christenen
opdat wij met onze eenheid
getuigen van de Vader en U.
Amen.

© Eric Haelvoet 2013